Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [*JULIANE KOKOTT*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2021. gada 8. jūlijā [1]

Lieta C-874/19 P

Aeris Invest Sàrl
pret
Vienoto noregulējuma valdi (VNV)
un
Lieta C-934/19 P
Algebris (UK) Ltd,
Anchorage Capital Group LLC
pret

Vienoto noregulējuma valdi (VNV)

Apelācija – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms – *Banco Popular Español* noregulējums – Regula (ES) Nr. 806/2014 – Noregulējuma shēmas pieņemšana – Uzņēmuma pārdošanas instruments – 20. pants – Vērtēšana noregulējuma vajadzībām – Attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšana un konversija – Provizorisks vērtējums – Jēdziens – Nepieciešamība veikt galīgu *ex post* vērtējumu – Akcionāru un kreditoru tiesību aizsardzība – Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punktā paredzētā korekcija – Princips "*no creditor worse off*" – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 17. pants – Īpašuma aizsardzība

I. Ievads

1. Bankas noregulējumā būtiska loma ir laikam. Lai neizraisītu nedrošību nedz finanšu tirgos, nedz noguldītāju vidū un lai novērstu t.s. *bank runs* [paniku banku klientu vidū], noregulējuma iestādēm ir jābūt pilnvarotām lemt par bankas noregulējumu un to īstenot dažu dienu laikā. Šāda lēmuma seku tvērums ir ievērojams: attiecīgos apstākļos tas ne tikai nozīmē akcionāru un kreditoru īpašumtiesību būtisku aizskārumu, bet arī lielā mērā rada notikušus faktus.

2. Tādēļ attiecīgās bankas akcionāriem un kreditoriem ir izšķiroša loma grūtībās nonākušās bankas aktīvu un saistību iepriekšējā novērtēšanā. No tās rezultāta ir atkarīgs tas, kādi noregulējuma instrumenti tiks piemēroti, un kādā apmērā akcionāri un kreditori tiks iesaistīti zaudējumu segšanā.

[1] Oriģinālvaloda – vācu.

3. Attiecībā uz Spānijā reģistrēto kredītiestādi *Banco Popular*, kurai 2017. gadā kā pirmajai tika piemērots Eiropas mēroga noregulējums, [Vienotā] noregulējuma valde (turpmāk tekstā – "VNV") ir secinājusi, ka, lai kompensētu šīs bankas zaudējumus, vispirms bija nepieciešams anulēt šīs bankas akcijas un norakstīt prasījumus pret šo banku par summu, kas pārsniedz 4 miljardus EUR. Tikai pēc tam visi pārējie aktīvi, tiesības un saistības varēja tikt nodoti uz *Banco Santander*, kura par to samaksāja simbolisku cenu – 1 EUR. Attiecīgos izšķirošos vērtējumus nācās veikt ārkārtējos laika trūkuma apstākļos.

4. Šajā apelācijas tiesvedībā runa ir par to, vai un – ja tas tā ir – ar kādiem nosacījumiem agrākie *Banco Popular* akcionāri un kreditori pēc tam, kad to kapitāla instrumenti jau ir tikuši pilnā mērā norakstīti vai anulēti un kad *Banco Popular* līdz ar pievienošanu *Banco Santander* ir beigusi pastāvēt, ir tiesīgi prasīt veikt tā saucamo galīgo *ex post* vērtējumu.

II. Tiesiskais regulējums

5. Abu apelācijas sūdzību tiesisko regulējumu veido Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (turpmāk tekstā – "VNM regula") [2].

6. Šīs regulas 56.–64. apsvērumā ir teikts (izvilkumu veidā):

"(56) Lai mazinātu finanšu tirgu un ekonomikas traucējumus, noregulējuma process būtu jāveic īsā laikposmā. [..]

(58) [..] Tādēļ noregulējuma mērķiem vajadzētu būt šādiem: nodrošināt būtisku pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību, saglabāt finanšu sistēmas stabilitāti, mazināt stimulus nepiesardzīgai rīcībai, līdz minimumam samazinot paļaušanos uz finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, kuru sniedz vienībām, kas kļūst maksātnespējīgas, un aizsargāt noguldītājus.

[..]

(63) Lai aizsargātu akcionāru un kreditoru tiesības, būtu jānosaka skaidri pienākumi attiecībā uz noregulējamās iestādes aktīvu un saistību novērtēšanu un [..] attiecībā uz tā režīma izvērtēšanu, kāds akcionāriem un kreditoriem tiktu piemērots, ja vienība būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. [..] Pirms jebkādas noregulējuma darbības sākšanas būtu jāveic godīga, piesardzīga un reālistiska vienības aktīvu un saistību novērtēšana. Šādu novērtējumu vajadzētu būt iespējai pārsūdzēt tikai kopā ar noregulējuma lēmumu. Turklāt [..] pēc noregulējuma instrumentu piemērošanas būtu jāveic akcionāriem un kreditoriem piemērotā režīma *ex post* salīdzināšana ar režīmu, kāds tiem būtu ticis piemērots parastās maksātnespējas procedūras gadījumā. Ja tiek konstatēts, ka akcionāru un kreditoru saņemtā prasījumu atlīdzības summa ir mazāka par summu, kādu tie būtu saņēmuši parastās maksātnespējas procedūras gadījumā, šajā regulā noteiktajos gadījumos tiem vajadzētu būt tiesīgiem saņemt maksājumu šīs starpības apmērā. Konstatētā starpība būtu jāsamaksā no Fonda līdzekļiem, kas izveidots saskaņā ar šo regulu.

[2] OV 2014, L 225, 1. lpp.

(64) [..] Steidzamības apsvērumu dēļ būtu jāparedz, ka Valde var ātri novērtēt tādas vienības aktīvus un saistības, kas kļūst maksātnespējīga. Šim novērtējumam vajadzētu būt provizoriskam, un tas būtu jāizmanto tikai līdz brīdim, kad ir veikta neatkarīga novērtēšana."

7. Šīs regulas 3. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

[..]

30) "uzņēmuma pārdošanas instruments" ir mehānisms, ar kura palīdzību noregulējuma iestāde saskaņā ar 24. pantu pārved noregulējamās iestādes emitētus īpašumtiesību instrumentus vai noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības vai saistības pircējam, kas nav pagaidu iestāde;

[..]

40) "pašu kapitāls" ir pašu kapitāls saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 [Kapitāla prasību regula, turpmāk tekstā – "KPR"[3]] 4. panta 1. punkta 118. apakšpunktā minēto definīciju;

[..]

45) "pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti" ir kapitāla instrumenti, kas atbilst [KPR] 28. panta 1. līdz 4. punktā, 29. panta 1. līdz 5. punktā vai 31. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

46) "pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti" ir kapitāla instrumenti, kas atbilst [KPR] 52. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

47) "otrā līmeņa kapitāla instrumenti" ir kapitāla instrumenti vai subordinētie aizdevumi, kas atbilst [KPR] 63. pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

[..]

51) "attiecīgie kapitāla instrumenti" ir pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti un otrā līmeņa kapitāla instrumenti;

[..]."

8. VNM regulas 15. panta 1. punktā ir uzskaitīti "Vispārējie noregulējuma principi". Saskaņā ar tiem:

"a) zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri;

b) pēc akcionāriem zaudējumus sedz noregulējamās iestādes kreditori atbilstoši savu prasījumu secībai saskaņā 17. pantu, izņemot gadījumus, kad šajā regulā nepārprotami noteikts citādi;

[..]

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.). Saskaņā ar to iestādes pašu kapitāls ir pirmā līmeņa kapitāla un otrā līmeņa kapitāla summa.

f) vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem piemēro vienlīdzīgu attieksmi, izņemot gadījumus, kad šajā regulā noteikts citādi;

g) neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja 2. pantā minētā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai saskaņā ar 29. pantā paredzētajiem aizsardzības pasākumiem."

9. VNM regulas 17. pantā, skatot to kopsakarā ar Direktīvas 2014/59/ES (Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva, turpmāk tekstā – "BAND")[4] 48. pantu, tostarp gadījumam, ja VNV īsteno norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, ir paredzēta tā dēvētā atbildības kaskāde. No tās izriet, ka galu galā kapitāla instrumentu norakstīšana un konvertācija vērtējumā norādītajā apmērā ir jāveic noteiktā secībā, proti, sākot ar pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem, tad pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem un tad otrā līmeņa kapitāla instrumentiem.

10. VNM regulas 18. panta 1. punkta pirmajā daļā "Noregulējuma procedūra" ir paredzēts:

"Valde pieņem noregulējuma shēmu [..] tikai tad, ja [..] tā [..] novērtē, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

b) ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, tostarp institucionālās aizsardzības shēmas pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz vienību, vai uzraudzītāja darbība, tostarp agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 21. pantu, pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju;

c) noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, ievērojot šā panta 5. punktu."

11. "Vērtēšana noregulējuma nolūkā" ir reglamentēta VNM regulas 20. pantā:

"1. Pirms Valde lemj par noregulējuma darbības veikšanu vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu, tā nodrošina 2. pantā minētas vienības aktīvu un saistību objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no Valdes un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.

2. Ievērojot 15. punktu, ja ir izpildītas visas 1. un 4. līdz 9. punktā izklāstītās prasības, vērtējumu uzskata par galīgu.

3. Ja neatkarīgs vērtējums atbilstoši 1. punktam nav iespējams, Valde saskaņā ar šā panta 10. punktu var veikt 2. pantā minētās vienības aktīvu un saistību provizorisku vērtējumu.

4. Vērtēšanas mērķis ir noteikt 2. pantā minētās vienības, kas atbilst 16. un 18. pantā minētajiem noregulējuma nosacījumiem, aktīvu un saistību vērtību.

[4] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

5. Vērtēšanas nolūki ir:

a) gūt informāciju, lai konstatētu, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi;

b) ja noregulējuma nosacījumi ir izpildīti, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par piemēroto noregulējuma darbību, ko veikt attiecībā uz 2. pantā minēto vienību;

c) ja tiek piemērotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par īpašumtiesību instrumentu anulēšanas vai struktūras izmaiņu apmēru un par attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas apmēru;

[..]

f) ja tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai īpašumtiesību instrumentiem un vairotu noregulējuma iestādes izpratni par to, ko piemērojot 24. panta 2. punkta b) apakšpunktu, nozīmē komerciāli nosacījumi;

g) visos gadījumos nodrošināt to, lai brīdī, kad tiek piemēroti noregulējuma instrumenti vai īstenotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus, tiktu pilnībā atzīti visi 2. pantā minētās vienības aktīvu zaudējumi.

[..]

7. Vērtējumu papildina ar šādu informāciju, kas reģistrēta 2. pantā minētās vienības grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā:

a) atjaunināta bilance un pārskats par 2. pantā minētās vienības finansiālo stāvokli;

b) aktīvu analīze un aktīvu grāmatvedības vērtības novērtējums;

c) saraksts ar nenokārtotajām bilances un ārpusbilances saistībām, kas uzrādītas 2. pantā minētās vienības grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā, ar norādi uz attiecīgajiem kredītiem un atbilstoši 17. pantā minētajai prasījumu apmierināšanas secībai.

[..]

9. Neskarot 15. panta 1. punkta g) apakšpunktu, vērtējumā norāda kreditoru apakšiedalījumu kategorijās atbilstoši 17. pantā minētajai prasījumu apmierināšanas secībai un novērtē, kāds režīms katrai akcionāru un kreditoru kategorijai varētu tikt piemērots, ja 2. pantā minēto vienību likvidētu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. [..]

10. Ja situācijas steidzamības dēļ vai nu nav iespējams izpildīt 7. un 9. punkta prasības, vai piemēro 3. punktu, veic provizorisku vērtējumu. Provizoriskais vērtējums atbilst 4. punkta prasībām un, ciktāl tas konkrētajos apstākļos ir praktiski iespējams, 1., 7. un 9. punkta prasībām.

Pirmajā daļā minētajā provizoriskajā vērtējumā ar atbilstīgu pamatojumu iekļauj rezerves papildu zaudējumiem.

11. Vērtējumu, kas neatbilst visām 1. un 4. līdz 9. punktā izklāstītajām prasībām, uzskata par provizorisku vērtējumu līdz brīdim, kamēr 1. punktā minētā neatkarīga persona ir veikusi novērtējumu, kas pilnīgi atbilst visām šajos punktos noteiktajām prasībām. Minēto *ex post* galīgo vērtējumu veic, cik drīz vien iespējams. To var veikt atsevišķi no 16., 17. un 18. punktā minētā vērtējuma vai vienlaikus ar to, un abus vērtējumus var veikt viena un tā pati neatkarīgā persona, taču tie ir divi atsevišķi vērtējumi.

Ex post galīgā vērtējuma nolūki ir:

a) nodrošināt to, ka 2. pantā minētās vienības grāmatvedības dokumentos tiek atzīti visi attiecīgās vienības aktīvu zaudējumi;

b) gūt informāciju lēmuma pieņemšanas vajadzībām saskaņā ar šā panta 12. punktu par kreditoru prasījumu atjaunošanu vai par izmaksātās atlīdzības vērtības palielināšanu.

12. Ja *ex post* galīgajā vērtējumā 2. pantā minētās vienības neto aktīvu vērtības aplēse ir augstāka nekā 2. pantā minētās vienības neto aktīvu vērtības aplēse provizoriskajā vērtējumā, tad Valde var pieprasīt valsts noregulējuma iestādei:

a) īstenot pilnvaras palielināt saskaņā ar iekšējās rekapitalizācijas instrumentu norakstīto kreditoru vai attiecīgo kapitāla instrumentu īpašnieku un tad pēc nepieciešamības akcionāru prasījumu vērtību;

b) dot norādījumus pagaidu iestādei vai aktīvu pārvaldības struktūrai veikt turpmākus atlīdzības maksājumus noregulējamai iestādei attiecībā uz aktīviem, tiesībām vai saistībām, vai attiecīgā gadījumā īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem attiecībā uz minētajiem īpašumtiesību instrumentiem.

13. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta provizorisks vērtējums, kas izdarīts saskaņā ar 10. un 11. punktu, der par pamatu tam, lai Valde lemtu par noregulējuma darbībām, tostarp dodot norādījumus valsts noregulējuma iestādēm pārņemt kontroli pār iestādi, kura kļūst maksātnespējīga, vai par attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu.

[..]

15. Vērtējums ir Valdes lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa. Uz pašu vērtējumu neattiecas atsevišķas pārsūdzības tiesības tiesā, bet to var pārsūdzēt kopā ar Valdes lēmumu.

16. Lai novērtētu, vai akcionāriem un kreditoriem būtu piemērots labāks režīms, ja noregulējamā iestāde būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru, Valde nodrošina, ka cik vien iespējams drīz pēc noregulējuma darbības vai darbību veikšanas 1. punktā minētā neatkarīga persona veic vērtēšanu. Šī vērtēšana ir atšķirīga no vērtēšanas, ko veic saskaņā ar 1. līdz 15. punktu.

17. Šā panta 16. punktā minētajā vērtēšanā nosaka:

a) kāds režīms būtu ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem vai attiecīgajām noguldījumu garantiju sistēmām, ja noregulējamā iestāde, attiecībā uz kuru veikta noregulējuma darbība vai darbības, būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts lēmums par noregulējuma darbību;

b) kāds režīms faktiski ir ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem noregulējamās iestādes noregulējuma laikā un

c) vai ir atšķirība starp režīmu, kas minēts šā punkta a) apakšpunktā, un režīmu, kurš minēts šā punkta b) apakšpunktā.

18. Šā panta 16. punktā minētajā vērtēšanā:

a) tiek pieņemts, ka noregulējamā iestāde, attiecībā uz kuru veikta noregulējuma darbība vai darbības, būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts lēmums par noregulējuma darbību;

b) tiek pieņemts, ka noregulējuma darbība vai darbības nav tikušas veiktas;

c) netiek ņemts vērā nekāds ārkārtas finansiāls atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem noregulējamai iestādei."

12. VNM regulas 76. pantā ir reglamentēta noregulējuma fonda izmantošana:

"1. Noregulējuma shēmā, piemērojot noregulējuma instrumentus 2. pantā minētām vienībām, Valde var izmantot Fondu tikai tādā apmērā, kas nepieciešams, lai nodrošinātu noregulējuma instrumentu efektīvu izmantošanu šādā nolūkā:

[..]

e) izmaksāt kompensāciju akcionāriem vai kreditoriem, ja atbilstīgi vērtējumam, kurš veikts, ievērojot 20. panta 5. punktu, viņiem ir radušies lielāki zaudējumi, nekā tie, kas atbilstoši vērtējumam, kurš veikts, ievērojot 20. panta 16. punktu, būtu radušies, ja likvidācija notiktu saskaņā ar parastajām maksātnespējas procedūrām;

[..]."

III. Faktiskie apstākļi

13. Apelācijas sūdzības iesniedzēja lietā C-874/19 P, *Aeris Invest Sàrl* (turpmāk testā – "*Aeris*"), bija *Banco Popular Español, SA* (turpmāk tekstā – "*Banco Popular*") akcionāre. Apelācijas sūdzības iesniedzējas lietā C-934/19 P, *Algebris (UK) Ltd* un *Anchorage Capital Group LLC* (turpmāk tekstā – "*Algebris*" un "*Anchorage*"), pārvalda ieguldījumu fondus, kuru turējumā bija *Banco Popular* pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti un otrā līmeņa kapitāla instrumenti.

A. Noregulējuma procedūra

14. Ar 2017. gada 7. jūnija lēmumu [5] VNV pēc saskaņošanas ar Komisiju [6] nolēma attiecībā uz *Banco Popular* piemērot noregulējumu (turpmāk tekstā – "noregulējuma lēmums").

15. Pirms šā lēmuma tika veikta *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtēšana VNM regulas 20. panta izpratnē. Pirmo vērtējumu VNV iesniedza 2017. gada 5. jūnijā (turpmāk tekstā – "pirmais vērtējums"). No noregulējuma lēmuma izriet, ka tā nolūks bija noskaidrot, vai ir izpildīti VNM regulas 18. panta 1. punktā minētie noregulējuma nosacījumi [7], uz ko VNV atbildēja apstiprinoši. Otro vērtējumu 2017. gada 6. jūnijā iesniedza neatkarīgs eksperts, proti, revīzijas un konsultāciju sabiedrība *Deloitte* (turpmāk tekstā – "otrais vērtējums"). Tā nolūks bija, pirmkārt, noskaidrot *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību atbilstoši VNM regulas 20. panta 4. punktam, otrkārt, prognozēt, kāds režīms tiktu piemērots akcionāriem un kreditoriem parastā maksātnespējas procesa īstenošanas gadījumā un, treškārt, sagatavot aplēsi par to, kādi aktīvi, tiesības, saistības vai īpašumtiesību instrumenti ir ņemami vērā saistībā ar uzņēmuma pārdošanu un ko šajā kontekstā nozīmē komerciāli noteikumi [8].

16. *Deloitte* otro vērtējumu veica divpadsmit dienu laikā un rezultātā konstatēja, ka labvēlīgākajā gadījumā *Banco Popular* neto aktīvu vērtība ir 1,3 miljardi EUR, nelabvēlīgākajā gadījumā – mīnus 8,2 miljardi EUR, bet visticamāk – negatīva vērtība mīnus 2 miljardu EUR apmērā. Kā liecina *Deloitte* sniegtā informācija, šajā vērtības diapazonā bija iekļauta "rezerve papildu zaudējumiem, kā tas ir paredzēts BAND 36. panta 9. punktā [9], kuras nebija precīzi nosakāmas". Ņemot vērā pieejamās informācijas un laika ierobežotību, *Deloitte* šo vērtējumu apzīmēja kā "provizorisku BAND 36. panta izpratnē [10]".

17. Gan pirmais vērtējums, gan otrais vērtējums tika pievienots noregulējuma lēmumam.

18. Noregulējuma lēmuma 5. un 6. pantā ir paredzēts, ka vispirms viss pirmā līmeņa pamata kapitāls, t.i., it īpaši akcijas [11], kā arī pirmā līmeņa papildu kapitāls tiek norakstīts līdz nullei un ka otrā līmeņa kapitāla instrumenti tiek konvertēti par akcijām, pirms tiek piemērots noregulējuma instruments, proti, uzņēmuma pārdošana.

19. Saskaņā ar noregulējuma lēmuma 6. panta 1. punktu konkrēti tika nolemts:

"a) vispirms norakstīt *Banco Popular* pamatkapitāla nominālvērtību 2 098 046 EUR apmērā, kā rezultātā tiks anulēti 100 % *Banco Popular* akciju;

b) pēc tam konvertēt visu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā noregulējuma lēmuma datumā, pamatsummu *Banco Popular* par jaunemitētajām "jaunajām I akcijām";

5 Skat. Lēmumu SRB/EES/2017/08 (OV 2017, C 222, 3. lpp.).

6 Komisijas Lēmums (ES) 2017/1246 (2017. gada 7. jūnijs), ar ko apstiprina *Banco Popular Español S.A.* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.).

7 Lēmuma SRB/EES/2017/08 43. punkts.

8 Skat. Lēmuma SRB/EES/2017/08 42. punktu.

9 Šī norma atbilst VNM regulas 20. panta 10. punktam.

10 Atbilst VNM regulas 20. pantam.

11 Skat. KPR 28. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

c) pēc tam norakstīt līdz nullei "jauno I akciju" nominālvērtību, kā rezultātā tiks anulēti 100 % šo "jauno I akciju";

d) visbeidzot, konvertēt visu otrā līmeņa kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā noregulējuma lēmuma datumā, pamatsummu *Banco Popular* no jauna emitētajās "jaunajās II akcijās". Attiecīgie otrā līmeņa kapitāla instrumenti tiek konvertēti par "jaunajām II akcijām"."

20. Saskaņā ar noregulējuma lēmuma 6. panta 3. punktu šie norakstīšanas un konversijas pasākumi ir balstīti uz otro vērtējumu, ko apstiprina pārskatāma un atklāta pārdošanas procesa rezultāti, kuru īstenojusi Spānijas noregulējuma iestāde *FROB* [Banku iestāžu reorganizācijas fonds].

21. Noregulējuma lēmuma 6. panta 5. punktā ir noteikts, ka "jaunās II akcijas", kas ir neapgrūtinātas un atbrīvotas no jebkādām trešo personu tiesībām, pret pirkuma cenas 1 EUR samaksu tiek nodotas uz *Banco Santander, SA* (turpmāk tekstā – "*Banco Santander*"). Turklāt pircējs jau esot piekritis šādai nodošanai.

22. 2018. gada 14. jūnijā VNV no *Deloitte* saņēma VNM regulas 20. panta 16. un 17. punktā paredzēto vērtējumu par to, vai akcionāriem un kreditoriem, kurus skāra šī noregulējuma darbība, būtu ticis piemērots labāks režīms, ja šai iestādei tiktu piemērots parastais maksātnespējas process (turpmāk tekstā – "trešais vērtējums").

23. Saskaņā ar VNV 2018. gada 7. augusta paziņojumu no trešā vērtējuma izriet, ka nav atšķirības starp faktisko režīmu, kas ticis piemērots attiecīgajiem akcionāriem un kreditoriem, un režīmu, kāds tiem būtu piemērots, ja noregulējuma laikā attiecībā uz šo iestādi būtu uzsākts parastais maksātnespējas process. Tādēļ VNV provizoriski nolēma, ka tai nav jāmaksā attiecīgajiem *Banco Popular* akcionāriem un kreditoriem kompensācija atbilstoši VNM regulas 76. panta 1. punkta e) apakšpunktam [12].

24. Pievienošana *Banco Santander* tika īstenota 2018. gada 28. septembrī, un līdz ar to pēdējā minētā kļuva par vienīgo *Banco Popular* tiesību un saistību pārņēmēju.

B. Tiesvedības priekšvēsture

25. *Aeris* 2018. gada 4. maijā, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001 [13], iesniedza VNV pieteikumu par piekļuvi dokumentiem un šajā nolūkā tostarp lūdza piekļuvi dokumentiem saistībā ar otrā vērtējuma galīgo *ex post* vērtējumu. Pēc tam, kad abas puses bija apmainījušās ar apsvērumiem attiecībā uz jautājumu par nepieciešamību veikt galīgu *ex post* vērtējumu paralēli izskatāmajās prasībās par noregulējuma lēmumu [14], 2018. gada 3. augustā šī apelācijas sūdzības iesniedzēja, pamatojoties uz LESD 265. pantu, aicināja VNV veikt galīgo *ex post* vērtējumu VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē.

[12] Paziņojums attiecībā uz Vienotās noregulējuma valdes 2018. gada 2. augusta paziņojumu par tās prejudiciālo lēmumu attiecībā uz kompensācijas piešķiršanas prasību akcionāriem un kreditoriem, kuriem veiktas noregulējuma darbības attiecībā uz *Banco Popular*, un procesa sākšanu sakarā ar tiesībām tikt uzklausītam (SRB/EES/2018/132), OV 2018, CI 277, 1. lpp.

[13] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

[14] Izskatīšanā esošā lieta T-628/17, *Aeris Invest*/Komisija un VNV.

26. To VNV noraidīja ar 2018. gada 14. septembra vēstuli (turpmāk tekstā – "2018. gada 14. septembra vēstule"), atsaucoties uz savu juridisko nostāju, ko tā jau bija paudusi paralēli izskatāmajā tiesvedībā.

27. *Algebris* un *Anchorage* 2018. gada 3. oktobrī rakstveidā lūdza VNV sagatavot galīgo *ex post* vērtējumu VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē, jo pirmais vērtējums un otrais vērtējums esot bijuši provizoriski.

28. Ņemot vērā šo pieteikumu, VNV 2018. gada 25. oktobra vēstulē norādīja, ka tā savā tīmekļvietnē ir publicējusi *Deloitte* adresētu vēstuli, kurā tā izklāstījusi iemeslus, kā dēļ galīgs *ex post* vērtējums nav nepieciešams. Tad *Algebris* un *Anchorage* 2018. gada 16. novembra vēstulē lūdza VNV sniegt tieši formulētu apstiprinājumu tam, ka tā ir pieņēmusi lēmumu neveikt galīgo *ex post* vērtējumu VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē. 2018. gada 18. decembrī VNV uz to atbildēja tostarp, ka tā savu nostāju jau ir paudusi 2018. gada 25. oktobra vēstulē un ka lēmuma neveikt galīgo *ex post* vērtējumu pamatojums tajā ir izklāstīts atbilstoši LESD 296. pantam.

29. Pēc būtības VNV abās lietās pauda uzskatu, ka šajā gadījumā nav nepieciešams veikt *Banco Popular* galīgo *ex post* vērtējumu VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē, jo šāda vērtējuma rezultāts nekādi nevarētu ietekmēt *Banco Popular* pārdošanu *Banco Santander*. Turklāt līdz ar šo pārdošanu tika noskaidrota – atklātā, taisnīgā un pārskatāmā procedūrā – *Banco Popular* kā uzņēmuma tirgus cena. Tādēļ galīgais *ex post* vērtējums nevarot nedz tikt izmantots VNM regulas 20. panta 11. punktā paredzētajos nolūkos, nedz būt par iemeslu kompensācijai šīs tiesību normas 12. punkta izpratnē.

IV. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētie rīkojumi

30. *Aeris* 2018. gada 5. oktobrī, pamatojoties uz LESD 263. panta ceturto daļu, cēla Vispārējā tiesā atcelšanas prasību par 2018. gada 14. septembra vēstuli (lieta T-599/18).

31. *Algebris* un *Anchorage* 2019. gada 4. janvārī, tāpat pamatojoties uz LESD 263. panta ceturto daļu, lūdza Vispārējo tiesu atcelt "VNV lēmumu, kas ir paziņots prasītājām 2018. gada 18. decembrī, neveikt *Banco Popular* galīgo *ex post* vērtējumu" (lieta T-2/19).

32. Ar diviem 2019. gada 10. oktobra rīkojumiem – *Aeris Invest*/VNV (T-599/18, EU:T:2019:740) (turpmāk tekstā – "pārsūdzētais rīkojums lietā T-599/18") un *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group*/VNV (T-2/19, EU:T:2019:741) (turpmāk tekstā – "pārsūdzētais rīkojums lietā T-2/19") – Vispārējā tiesa abas apelācijas sūdzību iesniedzēju prasības noraidīja kā nepieņemamas.

V. Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

33. Ar 2019. gada 28. novembra procesuālo rakstu, kas Tiesā iesniegts tajā pašā dienā, *Aeris* iesniedza apelācijas sūdzību.

34. Tā lūdz:

– atcelt pārsūdzēto rīkojumu lietā T-599/18, ciktāl ar to prasība ir noraidīta kā nepieņemama;

– nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai, lai tā, ievērojot Tiesas nolēmumu, lemtu atbilstoši apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmajā instancē izvirzītajiem prasījumiem, un

– atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

35. Ar 2019. gada 18. februāra procesuālo rakstu VNV iebilda pret šo apelācijas sūdzību, un tā lūdz Tiesu:

– noraidīt apelācijas sūdzību kā nepieņemamu vai katrā ziņā kā nepamatotu,

– pakārtoti – nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai galīgā sprieduma taisīšanai un

– papildus pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa pieņemtu galīgo nolēmumu, – noraidīt Vispārējā tiesā celto prasību lietā T-599/18,

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vai, pakārtoti, atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem saistībā ar apelācijas tiesvedību pieņemšanu.

36. Ar 2019. gada 20. decembra procesuālo rakstu, kas Tiesā iesniegts tajā pašā dienā, *Algebris* un *Anchorage* iesniedza apelācijas sūdzību.

37. Tās lūdz:

– atcelt pārsūdzētā rīkojuma lietā T-2/19 1. punktu,

– atcelt pārsūdzētā rīkojuma lietā T-2/19 2. punktu un piespriest VNV segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus saistībā ar pirmās instances tiesvedību un apelācijas tiesvedību,

– konstatēt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām ir tiesības celt prasību.

38. Ar 2019. gada 10. marta procesuālo rakstu VNV iebilda pret šo apelācijas sūdzību; tā lūdz Tiesu:

– noraidīt apelācijas sūdzību kā nepieņemamu vai katrā ziņā kā nepamatotu,

– pakārtoti – nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai galīgā sprieduma taisīšanai un

– papildus pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa pieņemtu galīgo nolēmumu, – noraidīt Vispārējā tiesā celto prasību lietā T-2/19,

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vai, pakārtoti, atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem saistībā ar apelācijas tiesvedību pieņemšanu.

39. Apelācijas sūdzību iesniedzējas un VNV lietās C-874/19 P un C-934/19 P ir iesniegušas rakstveida apsvērumus par attiecīgo apelācijas sūdzību. Lietā C-874/19 P 2021. gada 15. aprīlī notika tiesas sēde, kurā piedalījās *Aeris* un VNV.

VI. Vērtējums

40. Šo apelācijas sūdzību pamatā esošā strīda priekšmets nav nedz noregulējuma lēmuma, kas pieņemts, balstoties uz pirmo un otro vērtējumu, tiesiskums [15], nedz šo vērtējumu pareizība pēc būtības. Drīzāk apelācijas sūdzību iesniedzējas šajās tiesvedībās faktiski vēlas panākt, lai VNV veiktu *Banco Popular* galīgo *ex post* vērtējumu VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē.

41. Saskaņā ar šo tiesību normu galīgo *ex post* vērtējumu veic gadījumā, ja iepriekšējais vērtējums ir bijis provizorisks. Šajā gadījumā VNV nolēma pēc noregulējuma pabeigšanas neveikt *Banco Popular* galīgo *ex post* vērtējumu šīs tiesību normas izpratnē. Par šo lēmumu apelācijas sūdzību iesniedzējas bija cēlušas prasības pirmajā instancē.

42. Vispārējā tiesa attiecīgajos pārsūdzētajos rīkojumos pēc būtības nav pārbaudījusi, vai tādā situācijā kā šeit aplūkojamā VNV ir pienākums uzdot veikt galīgo *ex post* vērtējumu VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē. Drīzāk tā tikai no procesuālā skatpunkta aplūkoja jautājumu, vai apelācijas sūdzību iesniedzējas to vispār varētu prasīt un vai tās attiecīgi ir tiesīgas šajā nolūkā celt prasību.

43. Nav šaubu, ka tiesības prasīt galīga *ex post* vērtējuma veikšanu ir *a priori* izslēgtas, ja vispār nepastāv situācija, kurā par noregulējumu tiek lemts, balstoties tikai uz provizorisku vērtējumu. Tādēļ vispirms ir jāpārbauda, vai pirmais un otrais vērtējums vispār bija "provizorisks" VNM regulas 20. panta izpratnē, ko VNV šajās apelācijas tiesvedībās apstrīd (par to A iedaļā).

44. Taču pat tad, ja pirmais un otrais vērtējums pēc tam būtu jāuzskata par "provizorisku", prasību, kas celtas par atteikšanos veikt galīgu *ex post* vērtējumu, pieņemamības priekšnosacījums ir tas, ka šeit aplūkojamajos apstākļos šāds vērtējums varētu ietekmēt apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesisko stāvokli. Vispārējā tiesa pārsūdzētajos rīkojumos uz to ir atbildējusi noliedzoši (par to B iedaļas 1. sadaļā).

45. Līdz ar to šajās apelācijas tiesvedībās būtībā ir jānoskaidro, kāda ir galīga *ex post* vērtējuma ietekme un nolūks, lai varētu noskaidrot, vai tas šajā gadījumā varētu ietekmēt apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesisko stāvokli. Šajos kopīgajos secinājumos ir izvērtēts tikai šis jautājums (par to B iedaļas 2. sadaļā) [16].

A. Par pirmā un otrā vērtējuma provizoriskumu

46. Vispārējā tiesa pārsūdzētajos rīkojumos kā faktu ir minējusi to, ka pirmais un otrais vērtējums ir "provizorisks" VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē, un ir norādījusi, ka tādēļ principā varētu būt nepieciešams veikt galīgu *ex post* vērtējumu. Pirmās instances tiesvedībā šādu pieņēmumu izdarīja arī katrs no lietas dalībniekiem. Tomēr apelācijas tiesvedībā atbildot uz Tiesas uzdotu jautājumu, VNV pirmoreiz ir paudusi viedokli, ka otrais vērtējums nebija provizorisks vērtējums šajā nozīmē un ka līdz ar to jautājums par galīga *ex post* vērtējuma veikšanu vispār neesot aktuāls.

[15] Šis lēmums drīzāk ir priekšmets Vispārējā tiesā izskatīšanā esošajā prasībā, ko *Aeris* cēlusi lietā T-628/17 (šajā sakarā skat. iepriekš šo secinājumu 14. zemsvītras piezīmi), un prasībās, ko *Algebris* un *Anchorage* cēlušas lietās T-570/17 un T-575/17.

[16] Atbilstoši tam šajos kopīgajos secinājumos nav izvērtēta nedz lietās C-874/19 P un C-934/19 P iesniegto apelācijas sūdzību atsevišķo pamatu pieņemamība, ko VNV ir apstrīdējusi, nedz jautājums par *Algebris* un *Anchorage* pilnvarām konkrētu fondu vārdā vērsties Vispārējā tiesā, kuru VNV ir uzdevusi gan Vispārējā tiesā, gan lietā C-934/19 P.

47. Tomēr šajā kontekstā rodas jautājums, vai Tiesa, it īpaši pēc savas ierosmes, apelācijas tiesvedības stadijā vispār vēl var izvērtēt pirmā un otrā vērtējuma juridisko kvalificēšanu par provizorisku VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē (par to 1. sadaļā). Katrā ziņā, manuprāt, nav nekādu šaubu, ka šie vērtējumi ir kvalificējami kā provizoriski vērtējumi (par to 2. sadaļā).

1. Par šādas apelācijas tiesvedības stadijā veiktas pārbaudes pieņemamību

48. Savienības tiesā notiekošā tiesvedībā ar tiesiskumu pārbaudi strīda apjomu principā nosaka un ierobežo vienīgi lietas dalībnieki, kuri šajā ziņā norobežo strīda priekšmetu [17].

49. Apelācijas tiesvedībā Tiesas veikta pārbaude principā attiecas tikai uz pamatiem, kurus prasītāji un atbildētāji jau izvirzījuši tiesvedībā Vispārējā tiesā. Pamati, kurus būtu varēts izvirzīt jau tiesvedībā Vispārējā tiesā, bet kuri netika izvirzīti, apelācijas tiesvedībā nav pieņemami [18].

50. Taču VNV pirmās instances tiesvedībā nav apšaubījusi pirmā un otrā vērtējuma provizoriskumu un līdz ar to nav to iekļāvusi strīda priekšmetā. Tādēļ tā apelācijas tiesvedībā nevar šajā sakarā izvirzīt jaunus aizstāvības pamatus [19].

51. Dažus prasītāju izvirzītos pamatus gan var un pat vajag pārbaudīt pēc savas ierosmes. [20] Šajā ziņā Tiesa apelācijas tiesvedībā var pēc savas ierosmes pārbaudīt prasītāju vai atbildētājas izvirzītu pamatu, kas Vispārējai tiesai būtu bijis jāpārbauda pēc savas ierosmes. Šādu pamatu, kas attiecas uz lēmumu tiesiskumu pēc būtības un ar ko tiek izvirzīts pārmetums par Līgumu vai saistībā ar to īstenošanu piemērojamu tiesību normu pārkāpumiem LESD 263. panta izpratnē, Savienības tiesa var izvērtēt vienīgi tad, ja to (laikus) ir izvirzījis viens no lietas dalībniekiem [21].

52. Atbilstoši tam Tiesa jau ir nospriedusi, ka pārbaude, ko Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes veic par apstrīdētā pasākuma piemērošanas nosacījumu, ir nepieņemama, ja neviens no lietas dalībniekiem nav apšaubījis šā piemērošanas nosacījuma esamību [22].

53. Tomēr, kvalificējot pirmo un otro vērtējumu kā provizorisku VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē, runa ir par aizstāvības pamatu, kas attiecas uz lēmuma neveikt galīgo *ex post* vērtējumu tiesiskumu pēc būtības. Proti, kā liecina šīs tiesību normas formulējums, provizoriska vērtējuma esamība ir uzskatāma par priekšnosacījumu galīga *ex post* vērtējuma veikšanai.

54. Līdz ar to Tiesa pirmā un otrā vērtējuma provizoriskumu varētu izvērtēt vienīgi tad, ja viens no lietas dalībniekiem to pieņemamā veidā būtu apšaubījis Vispārējā tiesā. Tomēr, tā kā VNV to izdarīja tiesas sēdē apelācijas tiesvedībā, šī argumentācija ir jānoraida kā novēlota [23]. Līdz ar to šo jautājumu šajā lietā nevar izskatīt.

17 Spriedumi, 2013. gada 10. decembris, Komisija/Īrija u.c. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, 27. punkts), un 2017. gada 14. novembris, *British Airways*/Komisija (C-122/16 P, EU:C:2017:861, 87. punkts).

18 Spriedumi, 2000. gada 23. novembris, *British Steel*/Komisija (C-1/98 P, EU:C:2000:644, 47. punkts); 2004. gada 29. aprīlis, *IPK-München* un Komisija (C-199/01 P un C-200/01 P, EU:C:2004:249, 52. punkts), un 2006. gada 21. septembris, *JCB Service*/Komisija (C-167/04 P, EU:C:2006:594, 114. punkts).

19 Šajā nozīmē skat. arī spriedumus, 2013. gada 26. septembris, *Dow Chemical*/Komisija (C-179/12 P, EU:C:2013:605, 82. punkts), un 2014. gada 30. aprīlis, *FLSmidth*/Komisija (C-238/12 P, EU:C:2014:284, 42. punkts).

20 Spriedumi, 2013. gada 10. decembris, Komisija/Īrija u.c. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, 28. punkts), kā arī 2017. gada 14. novembris, *British Airways*/Komisija (C-122/16 P, EU:C:2017:861, 88. punkts).

21 Skat. spriedumu, 2013. gada 10. decembris, Komisija/Īrija u.c. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, 28. punkts).

22 Skat. spriedumu, 2013. gada 10. decembris, Komisija/Īrija u.c. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, 33. punkts).

23 Skat. šo secinājumu 50. punktu.

2. Par pārbaudi pēc būtības

55. Gadījumam, ja Tiesa tomēr uzskatītu par iespējamu apelācijas tiesvedībā pēc savas ierosmes vēl izvērtēt pirmā un otrā vērtējuma provizoriskumu, to šeit alternatīvi aplūkošu.

56. Šajā nolūkā vispirms ir nepieciešams atgādināt noregulējuma vajadzībām veiktas vērtēšanas darbību un nozīmi (par to a) apakšsadaļā). Pēc tam var atbildēt uz jautājumu, vai pirmais un otrais vērtējums ir uzskatāmi par provizoriskiem (par to b) apakšsadaļā).

a) Noregulējuma vajadzībām veiktas vērtēšanas darbība un nozīme

57. Katra noregulējuma gaitā tiek veikti (vismaz) trīs vērtējumi par grūtībās nonākušo kredītiestādi. VNM regulas 20. pants gan ietver tikai tieši formulētu nošķirumu starp vērtējumu, kas veicams pirms noregulējuma uzsākšanas (1.–10. punkts), un vērtējumu, kas veicams pēc tam (16.–18. punkts). Tomēr no Deleģētās regulas (ES) 2018/345[24] 1. apsvēruma izriet, ka pirms noregulējuma, tātad no *ex ante* skatpunkta, ir jāveic divi dažādi vērtējumi. Attiecīgā gadījumā abi šie vērtējumi var būt tikai provizoriski[25]. Trešais vērtējums ir vērtējums no *ex post* skatpunkta[26], kuru tomēr nedrīkst sajaukt ar šajā gadījumā prasīto galīgo *ex post* vērtējumu VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē.

58. Saskaņā ar VNM regulas 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu pirmā vērtējuma nolūks ir konstatēt, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konversijas nosacījumi. Šajā nolūkā tas būtībā tiek balstīts uz attiecīgās kredītiestādes aktīvu un saistību bilances vērtībām, lai konstatētu, vai, piemēram, no bilances izriet, ka bilancē pastāv vai varētu rasties pārāk lielas parādsaistības vai maksātnespēja[27]. Otrā vērtējuma nolūks tostarp ir lemt par noregulējuma instrumenta izvēli un izstrādāt noregulējuma stratēģiju (skat. VNM regulas 20. panta 5. punkta b)–g) apakšpunktu). Šīm vajadzībām ir jānoskaidro aktīvu un saistību saimnieciskā vērtība[28]. Trešā vērtējuma nolūks ir pēc noregulējuma darbību veikšanas ir pārbaudīt, vai akcionāriem vai kreditoriem būtu piemērots labvēlīgāks režīms, ja būtu veikts parastais maksātnespējas process. Ar to ir paredzēts nodrošināt, ka valsts iestāžu intervences rezultātā neviens kreditors netiek nostādīts situācijā, kas ir nelabvēlīgāka par to, kādā tas būtu nonācis gadījumā, ja attiecīgās kredītiestādes likvidācija tiktu veikta, piemērojot parasto maksātnespējas procesu (t.s. princips "*no creditor worse off*"). Pretējā gadījumā rodas prasījuma tiesības uz VNM regulas 76. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzēto atlīdzinājumu.

[24] Komisijas Deleģētā regula (ES) 2018/345 (2017. gada 14. novembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros konkretizēti kritēriji attiecībā uz finanšu iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības noteikšanas metodiku (OV 2018, L 67, 8. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula 2018/345").

[25] Skat. VNM regulas 20. panta 3., 10. un 11. punktu.

[26] Skat. Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/344 (2017. gada 14. novembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros konkretizēti kritēriji attiecībā uz metodiku par piemērojamo režīmu atšķirības vērtēšanu noregulējuma gadījumā (OV 2018, L 67, 3. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula 2018/344"), 1. panta 1. punkta pirmo daļu.

[27] Skat. VNM regulas 18. panta 4. punkta b) un c) apakšpunktu.

[28] Skat. Regulas 2018/345 7. apsvērumu.

59. Otrajam vērtējumam ir vislielākā ietekme uz noregulējuma lēmuma konkrēto saturu un līdz ar to arī uz akcionāru un kreditoru tiesisko stāvokli [29]. Tas tādēļ, ka no šā vērtējuma rezultāta, konkrētāk, konstatētās negatīvās starpības starp attiecīgās bankas aktīvu vērtību un saistību apmēru (turpmāk tekstā – "kapitāla iztrūkums"), ir atkarīgs tas, kādā apmērā ir nepieciešama kapitāla instrumentu norakstīšana un konversija [30].

60. Kapitāla instrumentu norakstīšanu un konversiju, ar ko tiek īstenota iekšējās rekapitalizācijas (*bail-in*) koncepcija, var uzskatīt par banku noregulējuma "kodolu" vienotajā noregulējuma mehānismā (turpmāk tekstā – "VNM"). Proti, to izveidojot, Eiropas likumdevējs pieņēma principiālu lēmumu, ka maksātnespējīgas bankas zaudējumi būs jāsedz akcionāriem un kreditoriem, nevis nodokļu maksātājiem [31]. Tāpēc ar VNM tika ieviesta iekšējās rekapitalizācijas koncepcija. Tā nozīmē bilances pārstrukturēšanu, proti, bankas zaudējumu kompensēšanu un attiecīgā gadījumā tās rekapitalizāciju, izmantojot kapitāla instrumentu norakstīšanu un konversiju, turklāt šo kapitāla instrumentu turētāji ir attiecīgās bankas akcionāri un kreditori. Tās pretstats ir glābšana (*bail-out*), t.i., zaudējumu segšana un rekapitalizācija, iemaksājot jaunu kapitālu, parasti no nodokļu ieņēmumiem.

61. Iekšējās rekapitalizācijas koncepcija VNM regulā izpaužas gan kā atsevišķs noregulējuma instruments (27. pants), gan kā "pilnvaras norakstīt vai konvertēt kapitāla instrumentus" atbilstoši VNM regulas 21. pantam [32]. Pēdējās minētās pašas par sevi gan nav noregulējuma instruments, tomēr parasti tiek izmantotas pirms viena no trim noregulējuma instrumentiem piemērošanas, lai ikviena noregulējuma ietvaros nodrošinātu to, ka akcionāri un kreditori pietiekamā mērā tiek iesaistīti zaudējumu segšanā. Tā tas bija arī šajā gadījumā, jo VNV pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas atbilstoši VNM regulas 24. pantam veica kapitāla instrumentu norakstīšanu un konversiju [33].

62. Konkrēti, kapitāla instrumentu norakstīšana dod iespēju absorbēt zaudējumus, jo tādējādi, vienkāršoti izsakoties, bilances pasīvs tiek "samazināts" par šo instrumentu nominālvērtību. Tātad, ja bilances aktīvā ir konstatējami vērtības samazinājumi, tad šādā veidā tie bilancē var tikt izlīdzināti. Turklāt ar tā saucamo nozīmīgo kapitāla instrumentu konversiju pirmā līmeņa pamata kapitālā bilancē var tikt atjaunots KPR 92. panta 1. punktā noteiktais pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītājs un līdz ar to var tikt rekapitalizēta banka [34]. Tas tādēļ, ka gadījumā, ja tādas saistības kā konkrētas obligācijas un subordinēti instrumenti (nozīmīgie kapitāla instrumenti) [35] tiek konvertēti par akcijām (t.i., pirmā līmeņa pamata kapitālu) [36], palielinās pirmā līmeņa pamata kapitāla daļa kopējās saistībās un līdz ar to arī attiecīgais rādītājs.

29 Skat. arī VNM regulas 63. apsvērumu.

30 Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 4. marts, *Liaño Reig*/VNV (C-947/19 P, EU:C:2021:172, 73. punkts). Tas izriet, piemēram, no VNM regulas 21. panta 8. punkta otrās daļas un 10. punkta, kā arī no 27. panta 13. punkta.

31 Skat. VNM regulas 73. apsvērumu, kā arī 14. panta 2. punktu.

32 Būtiska atšķirība starp 27. pantā paredzēto iekšējo rekapitalizāciju un 21. pantā paredzēto norakstīšanu un konversiju pastāv potenciālās atbildības apmēra ziņā: saskaņā ar 21. pantu norakstīt un konvertēt var vienīgi regulējošām prasībām atbilstošo pašu kapitālu (tātad pirmā līmeņa pamata kapitālu un pirmā līmeņa papildu kapitālu, kā arī otrā līmeņa kapitālu), iekšējās rekapitalizācijas gadījumā – principā visas bankas saistības līdz noguldījumu garantiju robežai.

33 Skat. šo secinājumu 18. punktu.

34 Skat., piemēram, VNM regulas 27. panta 13. punkta b) apakšpunktu.

35 Attiecībā uz definīciju skat. VNM regulas 3. panta 1. punkta 51) apakšpunktu.

36 Skat. KPR 28. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

63. Šajā ziņā kapitāla instrumentu norakstīšana un konversija tiek veikta noteiktā secībā atbilstoši VNM regulas 17. pantā minētajai tā dēvētajai atbildības kaskādei [37]. Pēc būtības tajā runa ir par apgriezto prioritāšu secību maksātnespējā. Līdz ar to zaudējumi vispirms tiek kompensēti ar akciju norakstīšanu un pēc tam ar konkrētu ilgtermiņa subordinētu obligāciju un līdzīgu saistību norakstīšanu un/vai konversiju utt.

64. Jo lielāks ir kapitāla iztrūkums, kas konstatēts, balstoties uz otro vērtējumu, jo plašāka ir kreditoru atbildība, kas noteikta VNM regulas 17. pantā [38].

65. Attiecīgās bankas aktīvu un saistību saimnieciskās vērtības konstatēšana VNM regulas 20. pantā minētās vērtēšanas ietvaros, kas nepieciešama, lai konstatētu kapitāla iztrūkumu, ir ļoti sarežģīta. Turklāt tā ir ļoti atkarīga no noteiktiem pamatapstākļiem, piemēram, laika, pieejamo datu daudzuma un kvalitātes un tirgus apstākļiem [39].

66. Tomēr laiks ir ierobežots resurss, ja viss liecina par to, ka bankas saimnieciskais stāvoklis strauji pasliktinās. Tas tādēļ, ka, tiklīdz tirgus uzticēšanās ir zaudēta, sabrukumu var novērst vienīgi ar valsts intervences palīdzību [40].

67. Lai no tā izvairītos un lai tādējādi līdz minimumam samazinātu ietekmi uz ekonomiku kopumā, BAND un VNM regulās noregulējuma iestādēm ir piešķirtas ļoti plašas pilnvaras izvairīties no sabrukuma. Tomēr šajā nolūkā tām vispirms ir jābūt iespējai rīkoties ātri, iedarbīgi un izlēmīgi [41].

68. Šā iemesla dēļ VNM regulas 20. panta 10. punktā ir paredzēts, ka noregulējuma steidzamības gadījumā var veikt provizorisku vērtējumu.

b) Šajā lietā aplūkojamā pirmā un otrā vērtējuma provizoriskums

69. Saskaņā ar VNM regulas 20. panta 11. punktu (*ex ante*) vērtējums ir uzskatāms par provizorisku, ja tas neatbilst kādai no 1. un 4.–9. punktā noteiktajām prasībām; šādā gadījumā pēc iespējas drīz ir jāveic galīgais *ex post* vērtējums, kas pilnā mērā atbilst visām minētajos punktos noteiktajām prasībām.

70. 20. panta 1. punktā ir paredzēts, ka vērtējumu veic neatkarīgs eksperts. Ja tas nav iespējams, saskaņā ar 3. punktu to var veikt VNV, tomēr tad vērtējums ir uzskatāms par provizorisku. Tā kā šajā gadījumā pirmo vērtējumu veica VNV, par tā provizoriskumu tātad nav nekādu šaubu.

71. Savukārt otro vērtējumu veica neatkarīgs eksperts – *Deloitte*. Tādēļ saskaņā ar VNM regulas 20. panta 11. punkta formulējumu tā kvalificēšana par "provizorisku" ir atkarīga galvenokārt no tā, vai tas atbilst šā panta 4.–9. punkta prasībām.

72. To vidū ir, piemēram, atjaunināta bilance un ziņojums par kredītiestādes finansiālo stāvokli (7. punkta a) apakšpunkts), izvērtējums par aktīviem un aktīvu novērtējums pēc grāmatvediskās vērtības (b) apakšpunkts) un saraksts ar nenokārtotajām bilances un ārpusbilances saistībām, kas

[37] Šajā sakarā skat. šo secinājumu 9. punktu.

[38] Šajā sakarā skat. šo secinājumu 59. punktu.

[39] European Banking Authority, Handbook on Valuation for Purposes of Resolution, 2019. gada 22. februāris, 7. lpp.

[40] Skat. Adolff/Eschwey, *Lastenverteilung bei der Finanzmarktstabilisierung*, ZHR 177 (2013), 904., 910.–912. lpp.; Binder, *Ausgestaltung und Umsetzung der aufsichtsrechtlichen Restrukturierung*, ZBB 2012, 417. lpp., 421. lpp.

[41] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB (C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 55. punkts).

uzrādītas grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā, ar ziņām par attiecīgajiem kredītiem un atbildības rangu VNM regulas 17. panta izpratnē (c) apakšpunkts). Turklāt gadījumā, ja tiek piemērots noregulējuma instruments uzņēmuma pārdošanas formā, tad saskaņā ar [20. panta] 8. punktu ir jāveic vienības aktīvu un saistību vērtības aplēse, balstoties uz tirgus vērtību. Visbeidzot, saskaņā ar 9. punktu vērtējumā norāda kreditoru apakšiedalījumu kategorijās atbilstoši to atbildības rangam un novērtē, kāds režīms katrai kategorijai varētu tikt piemērots, ja tiktu īstenots parastais maksātnespējas process.

73. Tomēr pretēji VNV apgalvojumiem tiesas sēdē lietā C-874/19 P no tā vien, ka otrajā vērtējumā ir ietverti visi šie elementi – vismaz ļoti vispārīgi – nevar secināt, ka tas ir galīgs.

74. Tas tieši izriet jau no VNM regulas 20. panta 10. punkta formulējuma, proti, saskaņā ar to arī gadījumos, kad situācijas steidzamības dēļ var veikt tikai provizorisku vērtējumu, ir jāizpilda 1., 4., 7. un 9. punktā noteiktās prasības, ciktāl tas konkrētajos apstākļos praktiski ir iespējams. Citiem vārdiem sakot, vērtējumu atbilstoši šai tiesību normai var uzskatīt par provizorisku vērtējumu arī tad, ja tas šīm prasībām atbilst tikai ļoti vispārīgi. Izšķiroši ir tas, vai tas šīm prasībām atbilst "pilnīgi", jo saskaņā ar 20. panta 11. punktu vienīgi šādā gadījumā vērtējums ir uzskatāms par galīgu.

75. Tādējādi vērtējuma provizoriskums vai galīgums ir kvalitatīva pazīme, kuras izpilde lielā mērā ir atkarīga no pieejamajiem laika resursiem [42]. Par to liecina, piemēram, tas, ka nozīmīgajās tiesību normās ir pausts uzskats, ka provizoriskais vērtējums ir balstīts uz nepilnīgāku informāciju un datiem [43]. Taču tas ir saistīts tieši ar šo datu savākšanai un izvērtēšanai nepieciešamā laika trūkumu. Pēc ekspertu aplēsēm bankas novērtēšanai ir vajadzīgi vidēji vismaz seši mēneši [44]. Atkarībā no bilances kopsummas un darbības var būt nepieciešams rēķināties ar vēl ilgāku laikposmu.

76. Tādēļ praksē noregulējums regulāri ir jāpiemēro, balstoties uz provizorisku vērtējumu [45]. Tieši tādēļ VNM regulas 20. panta 13. punktā ir paredzēts, ka provizorisks vērtējums var būt uzskatāms par pieņemamu pamatu noregulējuma lēmuma pieņemšanai [46].

77. Šajā gadījumā sestā lielākā Spānijā reģistrētā banka, kuras bilance (tās kopsumma sasniedza 130 miljardus EUR) ietvēra ārkārtīgi grūti novērtējamus aktīvus, piemēram, ieņēmumus nenesošus kredītus, nekustamos īpašumus un atliktos nodokļu aktīvus, tika novērtēta divpadsmit dienās. Taču šajā laikā nebūt ne visi aktīvi un saistības varēja tikt apzināti, tādēļ pati *Deloitte* šo vērtējumu apzīmēja kā "provizorisku" [47]. Revidentiem drīzāk nācās koncentrēties uz būtiskajiem aktīviem un saistībām [48].

[42] Šajā sakarā skat. šo secinājumu 65. punktu.

[43] Skat. Regulas 2018/345 6. panta e) punktu, kā arī *European Banking Authority, Handbook on Valuation for Purposes of Resolution*, 2019. gada 22. februāris, 15. un 26. lpp.

[44] Skat. Philippon/Salord, *Bail–in and Bank Resolution in Europe*, International Center for Monetary and Banking Studies, 2017, 47. lpp.

[45] Skat. jau Wojcik, *Bail–in in the Banking Union*, CMLR 53 (2016) 9 (110); Binder, *Komplexitätsbewältigung durch Verwaltungsverfahren*, ZHR 179 (2015) 83 (120).

[46] Gardella, no: Busch/Ferrarini (izd.), European Banking Union, *Bail–in and the Financing of Resolution within the SRM Framework*, 1. izdevums, 2015, 11.55.

[47] Skat. arī šo secinājumu 16. punktu.

[48] Skat. de Groen, *Valuation reports in the context of banking resolution: What are the challenges*?, Economic Governance Support Unit, European Parliament, 2018. gada jūnijs, PE 624.418, 11. lpp.

78. Šāda pieeja provizoriska vērtējuma gadījumā ir pilnīgi pamatota, un tieši tādēļ saskaņā ar 20. panta 10. punkta otro daļu provizoriskajā vērtējumā iekļauj rezervi papildu zaudējumiem [49]. Nav strīda par to, ka šeit aplūkotajā otrajā vērtējumā ir iekļauta šāda rezerve.

79. Šajā ziņā VNV tiesas sēdē lietā C-874/19 P gan apgalvoja, ka VNM regulas 20. panta 10. punkta otrās daļas formulējums *a priori* neizslēdz to, ka arī galīgajā vērtējumā ir iekļauta šāda rezerve.

80. Tomēr šāda izpratne ir jānoraida. No Regulas 2018/345 13. panta izriet, ka rezerves nolūks ir segt papildu zaudējumus, kas provizoriskā vērtējuma sagatavošanas brīdī vēl nebija droši zināmi vai nebija apzināmi. Savukārt tieši galīgā vērtējuma nolūks ir nodrošināt, lai visi ar aktīviem saistītie zaudējumi tiktu pilnā apmērā uzskaitīti un lai varētu pieņemt lēmumu par prasījumu atjaunošanu vai atlīdzības palielināšanu, izmantojot pagaidu iestādi vai [aktīvu pārvaldības] struktūru (VNM regulas 20. panta 11. punkta otrā daļa). Tomēr, kamēr ir iekļauta rezerve papildu zaudējumiem, šādus konstatējumus nevar izdarīt. Drīzāk faktiski pastāvošo kapitāla iztrūkumu var konstatēt tikai pēc visu aktīvu un saistību pilnīgas izvērtēšanas.

81. No visa iepriekš minētā izriet, ka galu galā Vispārējā tiesa pamatoti ir uzskatījusi, ka pirmais un otrais vērtējums bija provizoriski.

B. Par apelācijas sūdzībām

82. Apelācijas sūdzību iesniedzējas būtībā uzskata, ka līdz ar to provizoriskajā otrajā vērtējumā *Banco Popular* tika novērtēta stipri par zemu – it īpaši rezerves dēļ. Tās uzskata, ka savukārt no tā izriet, ka to kapitāla instrumentu norakstīšana un/vai konversija īstenotajā apmērā nebija pamatota un ka tādēļ tām, balstoties uz galīgo *ex post* vērtējumu, būtu tiesības uz finansiālu kompensāciju jeb atlīdzinājumu.

1. Pārsūdzētie rīkojumi

83. Savukārt Vispārējā tiesa pārsūdzētajos rīkojumos ir nospriedusi, ka pašreizējos apstākļos galīgs *ex post* vērtējums nevarētu ietekmēt apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesisko stāvokli. Šā iemesla dēļ tā prasības noraidīja kā nepieņemamas.

84. Šajā ziņā attiecībā uz *Algebris* un *Anchorage* tā ir noraidījusi to tiešu skārumu LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē [50], jo saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tam ir nepieciešams tostarp, lai attiecīgais pasākums tieši ietekmētu prasītāja tiesisko stāvokli [51]. *Aeris* gadījumā tā ir nospriedusi, ka lēmums neveikt galīgo *ex post* vērtējumu nav apstrīdams akts LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē. Tas tādēļ, ka šā lēmuma saistošās tiesiskās sekas neietekmētu *Aeris* intereses tā, ka būtiski tiktu mainīts tās tiesiskais stāvoklis [52].

[49] European Banking Authority, Handbook on Valuation for Purposes of Resolution, 2019. gada 22. februāris, 12. un 26. lpp.

[50] Skat. pārsūdzētā rīkojuma lietā T-2/19 64. punktu.

[51] Spriedumi, 1998. gada 5. maijs, *Glencore Grain*/Komisija (C-404/96 P, EU:C:1998:196, 41. punkts); 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija (C-463/10 P un C-475/10 P, EU:C:2011:656, 66. punkts), un 2018. gada 6. novembris, *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873, 42. punkts).

[52] Skat. pārsūdzētā rīkojuma lietā T-599/18 61. punktu.

85. Šajā kontekstā ir jāatgādina – Tiesa ir precizējusi, ka šī pēdējā minētā prasība pārklājas ar prasību par tiešu skārumu, kurai ir jābūt izpildītai tādu prasītāju celtās atcelšanas prasībās, kuri nav attiecīgā Savienības tiesību akta adresāti [53], kā šajā gadījumā *Algebris* un *Anchorage*. Līdz ar to šajās abās lietās izvirzītie tiesību jautājumi ir identiski.

86. Vispārējā tiesa savu uzskatu, ka *Banco Popular* galīgā *ex post* vērtējuma veikšana nekādi nevarētu ietekmēt apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesisko stāvokli, būtībā ir pamatojusi ar to, ka tas šajā gadījumā nevarētu izpildīt nevienu no VNM regulas 20. panta 11. punkta otrajā daļā minētajiem nolūkiem un tādējādi tam katrā ziņā nebūtu sekas attiecībā uz apelācijas sūdzību iesniedzējām.

87. Saskaņā ar šīs tiesību normas a) apakšpunktu galīgā *ex post* vērtējuma nolūks ir, no vienas puses, nodrošināt to, ka visi bankas, kurai piemēro noregulējumu, ar aktīviem saistītie zaudējumi tiek pilnīgi uzskaitīti tās grāmatvedības dokumentos. Taču, Vispārējās tiesas ieskatā, šo mērķi pēc *Banco Popular* regulējošām prasībām atbilstošā pašu kapitāla pilnīgas norakstīšanas un konversijas un pēc sekojošās pievienošanas *Banco Santander* vairs nevar sasniegt, jo pēdējā minētā tagad ir atbildīga par visu šādi nesen nodoto aktīvu un saistību pienācīgu iekļaušanu grāmatvedības uzskaitē [54].

88. No otras puses, šajā gadījumā galīgs *ex post* vērtējums tāpat nevar izraisīt kāda VNM regulas 20. panta 11. punkta otrās daļas b) apakšpunktā un 12. punktā minētā lēmuma pieņemšanu. Šajā tiesību normā gadījumam, ja galīgā *ex post* vērtējuma rezultāts attiecībā uz kapitāla iztrūkuma faktisko lielumu būtu atšķirīgs no provizoriskā vērtējuma rezultāta, ir paredzētas divas korekcijas iespējas: ja, balstoties uz provizorisko vērtējumu, ir piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments, pirmkārt, var tikt pieņemts lēmums par kreditoru prasījumu atjaunošanu (11. punkta otrās daļas b) apakšpunkts kopsakarā ar 12. punkta a) apakšpunktu) [55]. Otrkārt, pēc galīga *ex post* vērtējuma veikšanas var pieņemt lēmumu par atlīdzības, ko par aktīvu un saistību nodošanu ir samaksājusi pagaidu iestāde vai [aktīvu pārvaldības] struktūra, summas palielināšanu (11. punkta otrās daļas b) apakšpunkts kopsakarā ar 12. punkta b) apakšpunktu).

89. Tomēr šeit nepastāv neviens no šiem gadījumiem, jo pēc tam, kad VNV bija izmantojusi norakstīšanas un konversijas pilnvaras, tika piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments. Taču attiecībā uz šo gadījumu VNM regulas 20. panta 12. punkta b) apakšpunktā pircēja samaksātās atlīdzības *a posteriori* palielināšana nav paredzēta. Tāpat saskaņā ar šīs tiesību normas a) apakšpunktu gadījumā, ja visas akcijas un attiecīgie kapitāla instrumenti tiek pilnā apmērā norakstīti un konvertēti un ja jaunizveidotās akcijas vēlāk tiek nodotas trešai personai, nav paredzēta iespēja tos atkal atjaunot. Tādēļ apelācijas sūdzību iesniedzējas nevarētu, balstoties uz galīgo *ex post* vērtējumu, panākt nedz to akciju vai prasījumu *a posteriori* atjaunošanu, nedz saņemt cita veida kompensāciju [56].

90. Labākajā gadījumā varētu apsvērt VNM regulas 76. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzēto atlīdzinājumu, ja vien trešajā vērtējumā būtu konstatēts, ka apelācijas sūdzību iesniedzējām noregulējuma rezultātā nācās segt zaudējumus, kas ir lielāki par tiem, kādus tām nāktos segt

[53] Spriedums, 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija (C-463/10 P un C-475/10 P, EU:C:2011:656, 38. punkts).

[54] Skat. pārsūdzētā rīkojuma lietā T-599/18 42. punktu un pārsūdzētā rīkojuma lietā T-2/19 44. punktu.

[55] Par to, kāda nozīme ir vērtējuma rezultātam attiecībā uz kapitāla instrumentu norakstīšanas un konversijas līmeni, skat. VNM regulas 21. panta 8. punkta otro daļu un 10. punktu, kā arī 27. panta 13. punktu, tāpat kā šo secinājumu 59. punktu.

[56] Skat. pārsūdzētā rīkojuma lietā T-599/18 46. un 47. punktu, kā arī 48.–52. punktu un pārsūdzētā rīkojuma lietā T-2/19 48. un 49. punktu, kā arī 50.–54. punktu.

parastajā maksātnespējas procesā. Savukārt prasītais galīgais *ex post* vērtējums nebūtu šim nolūkam noderīgs avots un līdz ar to arī šajā ziņā nevarētu ietekmēt apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesisko stāvokli [57].

2. Apelācijas sūdzībās izvirzīto pamatu pārbaude

91. Apelācijas sūdzību iesniedzējas uzskata, ka šajā Vispārējās tiesas interpretācijā par VNM regulas 20. panta 11. un 12. punktu ir pieļauta tiesību kļūda.

92. Tās uzskata, ka, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes principu, apelācijas sūdzību iesniedzējām tāpat kā akcionāriem, kurus skar VNM regulas 20. panta 12. punktā minētie noregulējuma instrumenti (pagaidu iestādes izveide, aktīvu nodalīšana un iekšējā rekapitalizācija), pienākas tiesības prasīt veikt galīgo *ex post* vērtējumu, lai tāpat kā pēdējie minētie tās varētu panākt savu akciju vai prasījumu atjaunošanu vai pircēja samaksātās atlīdzības palielināšanu [58]. To nevarot izslēgt tikai tā iemesla dēļ, ka *Banco Popular* noregulējuma laikā pēc kapitāla instrumentu norakstīšanas un konversijas tika piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments.

93. Šajā ziņā galīgais *ex post* vērtējums esot nepieciešams, lai par sava īpašuma zaudēšanu saņemtu taisnīgu kompensāciju Hartas 17. panta 1. punkta otrā teikuma izpratnē, un tādēļ tā neveikšana ietekmētu apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesisko stāvokli. Vienīgi galīgs *ex post* vērtējums varētu dot tām iespēju konstatēt, cik lielā apmērā to kapitāla instrumenti ir nepamatoti norakstīti un konvertēti un attiecīgi – kādā apmērā tām pienāktos kompensācija. Tādas (šajā gadījumā nerezultatīvas) kompensācijas saņemšanas iespēja, kas vienāda ar to akciju likvidācijas vērtību, kura bija trešā vērtējuma priekšmets ("*no creditor worse off*"), neesot pietiekama, jo galīgā *ex post* vērtējuma rezultātā to kapitāla instrumentu vērtība būtu varējusi būt augstāka [59].

94. Apelācijas sūdzību iesniedzēju argumentācija ir balstīta uz kļūdainu VNM regulas 20. panta 11. un 12. punkta funkcijas interpretāciju; tās izprašanai vispirms ir nepieciešami daži precizējumi attiecībā uz dažādo noregulējuma instrumentu darbību un to piemērošanu (par to a) apakšsadaļā). No tā izriet, ka Vispārējās tiesas interpretācija par šo tiesību normu nav pretrunā nedz Hartas 17. pantam (par to b) apakšsadaļā), nedz vienlīdzīgas attieksmes principam (par to c) apakšsadaļā).

a) Par VNV piemēroto noregulējuma instrumentu darbību

95. VNM regulā ir paredzēti četri noregulējuma instrumenti [60]: uzņēmuma pārdošana (24. pants), pagaidu iestādes izveide (25. pants), aktīvu nodalīšana (26. pants) un iekšējā rekapitalizācija (27. pants).

[57] Skat. pārsūdzētā rīkojuma lietā T-599/18 60. un 61. punktu un pārsūdzētā rīkojuma lietā T-2/19 63. un 64. punktu.

[58] Otrais apelācijas sūdzības pamats lietā C-934/19 P.

[59] Skat. *Algebris* un *Anchorage* pirmā apelācijas sūdzības pamata otro daļu lietā C-934/19 P un *Aeris* apelācijas sūdzības otro un trešo pamatu lietā C-874/19 P.

[60] Šie instrumenti būtībā atbilst BAND instrumentiem, kurus valsts noregulējuma iestādes piemēro, īstenojot VNV noregulējuma plānus un noregulējot valsts uzraudzībai pakļautās bankas; skat. VNM regulas 10. apsvērumu.

96. Iekšējās rekapitalizācijas gadījumā, kā jau iepriekš izskaidrots [61], attiecīgā banka, norakstot un konvertējot kapitāla instrumentus, pārstrukturē savu bilanci, lai pēc tam varētu to organizēti noregulēt vai turpināt tās darbību [62].

97. Gan pagaidu iestādes izveides gadījumā, gan aktīvu nodalīšanas gadījumā daļa no bankas, kas kļūst maksātnespējīga, aktīviem, tiesībām, saistībām vai akcijām pret atlīdzības samaksu tiek nodota valsts iestādes dibinātam un vadītam uzņēmumam. Šā uzņēmuma mērķis ir pēc iespējas ienesīgāk to pārvaldīt, lai pēc tam to pārdotu. Pagaidu iestādes gadījumā vismaz uz laiku tā turpina veikt bankai kritiski svarīgās funkcijas. Paliek tā saucamā *bad bank*, kas tad tiek likvidēta parastā maksātnespējas procesa kārtībā.

98. Arī uzņēmuma pārdošanā notiek bankas, kura kļūst maksātnespējīga, akciju vai aktīvu, tiesību vai saistību nodošana, tiesa, privātam pircējam, kurš par to maksā atlīdzību. Tomēr, ja banka, kura kļūst maksātnespējīga, tiek nodota kā vienots veselums, tad pretēji tam, kā tas ir gadījumā, kad tiek izveidota pagaidu iestāde vai nodalīti aktīvi, tā šajā brīdī beidz pastāvēt.

99. Lemjot par noregulējuma instrumenta izvēli, saskaņā ar VNM regulas 18. panta 5. punktu VNV raugās, lai tiktu sasniegti 14. pantā minētie noregulējuma mērķi. Tie ir, piemēram, garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti un aizsargāt publiskā sektora līdzekļus un noguldītājus. Bankas, kura kļūst maksātnespējīga, akcionāru un kreditoru vislielākā iespējamā aizsardzība nav viens no noregulējuma mērķiem. Ņemot vērā šos mērķus, lemšana par vislietderīgāko noregulējuma instrumentu nozīmē, ka tiek veikts sarežģīts izvērtējums, ko tiesa var pārbaudīt tikai ierobežotā apmērā [63].

100. Gan lemjot par noregulējuma nosacījumu izpildi VNM regulas 18. panta 1. punkta izpratnē, gan izvēloties noregulējuma instrumentu, aktīvu un saistību novērtēšana ir tikai viens no daudziem nozīmīgajiem faktoriem [64]. Nozīmīgi ir arī spriedzes testu rezultāti, nepārtraukta atbilstība atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un it īpaši sabiedrības intereses noregulējuma piemērošanā, kuras tostarp ietekmē bankas makroekonomiskā pozīcija un tās darbība.

101. Šajā kontekstā apelācijas sūdzību iesniedzējas gan pamatoti norāda, ka rezerves iekļaušana vai tās lielums provizoriskā vērtējumā var izraisīt attiecīgās bankas saistību palielināšanos, kas savukārt var ietekmēt lēmumu par noregulējuma uzsākšanu [65]. Citiem vārdiem sakot, pārlieku piesardzīgs provizorisks vērtējums var veicināt to, ka tiek pieņemts noregulējuma lēmums.

102. Tomēr pretēji tam, ko ļauj saprast apelācijas sūdzību iesniedzēju argumentācija, galīgu *ex post* vērtējumu, pat ja tā rezultātā, neiekļaujot rezervi, attiecīgās bankas neto aktīvu vērtība noregulējuma laikā palielinātos, apelācijas sūdzību iesniedzējas nevarētu izmantot, lai tiesvedībā par noregulējuma lēmumu pierādītu provizoriskā vērtējuma faktisko neprecizitāti vai noregulējuma lēmuma prettiesiskumu.

[61] Skat. iepriekš šo secinājumu 60.–62. punktu.

[62] Skat. VNM regulas 27. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punktu.

[63] Skat. arī BAND 85. panta 3. punktu.

[64] Piemēram, lai bankai piemērotu noregulējumu, vispār nav nepieciešams tai konstatēt pārmērīgas parādsaistības vai maksātnespēju; šajā kontekstā skat. arī spriedumu, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB (C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 62. punkts).

[65] Šajā sakarā skat. arī Gardella, no: Busch/Ferrarini (izd.), European Banking Union, *Bail–in and the Financing of Resolution within the SRM Framework*, 1. izdevums, 2015, 11.55.

103. Tas tādēļ, ka, pirmkārt, provizoriskam vērtējumam ir raksturīga nenoteiktība, un tā to nepadara "nepareizu". Otrkārt, no VNM regulas 20. panta 13. punkta izriet, ka noregulējuma lēmums nav prettiesisks tādēļ, ka tas ir balstīts uz provizorisku vērtējumu. Tāpat konkrēts vērtējuma rezultāts neliek piemērot konkrētu noregulējuma instrumentu. Tas tā ir arī tad, ja tajā izdarītie pieņēmumi *a posteriori* izrādītos pārāk piesardzīgi.

104. Tā iemesls ir tas, ka pretējā gadījumā ar VNM regulu un BAND ieviestā sistēma zaudētu savu būtisko stabilizēšanas funkciju. Proti, VNM galveno mērķi stabilizēt finanšu sistēmu un līdz minimumam samazināt banku krīzes ietekmi uz reālo ekonomiku var sasniegt vienīgi tad, ja noregulējuma iestādes var rīkoties ātri, iedarbīgi un izlēmīgi [66]. Visbeidzot, šajā ziņā izšķiroša loma ir tam, ka tirgus paļaujas uz iestāžu spēju rīkoties, un to lēmumu ilglaicīgumam [67].

105. Tādēļ, lai gan prasība par noregulējuma lēmumu, protams, ir iespējama, tiesību aizsardzībā uzsvars nepārprotami tiek likts uz *a posteriori* pārbaudi par kompensācijas, kuru akcionāri un kreditori var prasīt par savu īpašumtiesību zaudēšanu, taisnīgumu. To ilustrē BAND 85. panta 4. punkts, saskaņā ar kuru noregulējuma iestādes lēmuma atcelšana neietekmē turpmākos administratīvos aktus vai darījumus.

106. Taču, kā tiks izklāstīts turpmāk, pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzību iesniedzējas, galīgais *ex post* vērtējums šo kompensāciju nekādi neietekmē.

b) Galīgais ex post vērtējums – taisnīgai kompensācijai Hartas 17. panta 1. punkta otrā teikuma izpratnē?

107. Apelācijas sūdzību iesniedzējas būtībā uzskata, ka VNM regulas 20. panta 11. un 12. punkts ir balstīts uz Hartas 17. panta 1. punkta otrā teikumā ietverto juridisko koncepciju. Tā kā konkrētos apstākļos provizorisks vērtējums nepilnīgi atspoguļojot attiecīgās bankas akciju un attiecīgo kapitāla instrumentu vērtību, patiesā saimnieciskā vērtība kompensācijas vajadzībām esot jānosaka ar galīgu *ex post* vērtējumu šīs tiesību normas izpratnē.

108. Konkrētāk, *Algebris* un *Anchorage* izdara pieņēmumu, ka šajā gadījumā galīgā *ex post* vērtējuma rezultātā kapitāla iztrūkums būtu krietni mazāks, un tādēļ pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentu norakstīšana un konversija nebūtu bijusi nepieciešama [68]. Tās secina, ka galīgais *ex post* vērtējums varētu būt uzskatāms par pamatu kompensācijai. Savukārt *Aeris* apgalvo, ka līdz ar galīgo *ex post* vērtējumu šajā gadījumā būtu bijis iespējams secināt, ka *Banco Popular* neto aktīvu vērtība noregulējuma laikā bija pozitīva. Šādā gadījumā arī tās turētajām *Banco Popular* akcijām būtu bijusi pozitīva vērtība, par ko tai pienākoties kompensācija [69].

109. Tādēļ 20. panta 11. un 12. punktā esot paredzēts, ka attiecīgajiem akcionāriem un kreditoriem pienākas kompensācija par to instrumentu vērtību, kas *a posteriori* izriet no kredītiestādes galīgā *ex post* vērtējuma. Tam tā esot jābūt neatkarīgi no šīs tiesību normas nepārprotamā formulējuma un neatkarīgi no tā, kāds noregulējuma instruments tiek piemērots.

66 Skat. šo secinājumu 67. punktu.

67 Šajā sakarā skat. Wojcik, *Bail–in in the Banking Union*, CMLR 53 (2016) 91 (131).

68 Skat. pirmā apelācijas sūdzības pamata trešo daļu lietā C-934/19 P.

69 Skat. otro apelācijas sūdzības pamatu un trešā apelācijas sūdzības pamata otro daļu lietā C-874/19 P.

110. Tādēļ Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nolemdama, ka akciju vai prasījumu atjaunošana, balstoties uz galīgu *ex post* vērtējumu, varētu būt apsverama vienīgi iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas gadījumā un ka *a posteriori* atlīdzības palielināšana – vienīgi aktīvu nodošanas pagaidu iestādei vai [aktīvu pārvaldības] struktūrai gadījumā.

111. Ir jāpiekrīt apelācijas sūdzību iesniedzēju argumentācijai, ka akciju norakstīšana līdz nullei, kas izraisa šo akciju dzēšanu, kā arī kapitāla instrumentu norakstīšana un konversija par akcijām kopā ar jaunizveidoto akciju vēlāku nodošanu pircējam ir uzskatāma par īpašuma atņemšanu. Tas tādēļ, ka tās rezultātā piespiedu kārtā attiecīgajiem akcionāriem un kreditoriem pilnīgi un galīgi tiek atņemtas īpašumtiesības. Šajā ziņā nodošana valstij vai valsts iestādei nav nepieciešams faktors [70].

112. Hartas 17. panta 1. punkta otrajā teikumā ir paredzēts, ka īpašuma atņemšana var notikt vienīgi plašas sabiedrības interesēs un par to laikus ir jāizmaksā taisnīga kompensācija [71]. Tas tā ir neatkarīgi no tā, kāds noregulējuma instruments tiek piemērots. Saskaņā ar ECT [72] judikatūru kompensācija, kas atbilst tirgus vērtībai, parasti ir taisnīga, lai gan konkrētos apstākļos arī kompensācija, kas ir zemāka par tirgus vērtību, var tikt uzskatīta par taisnīgu [73].

113. Tomēr gadījumā, ja tiek atsavinātas akcijas vai kapitāla instrumenti, kurus ir emitējusi banka, kas kļūst maksātnespējīga, par taisnīgu ir uzskatāma kompensācija, kura atbilst likvidācijas vērtībai, kas aprēķināta trešajā vērtējumā atbilstoši VNM regulas 20. panta 16. punktam [74]. Saskaņā ar VNM regulas 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu tiesības uz šo kompensāciju principā būtu arī apelācijas sūdzību iesniedzējām. Tomēr šajā gadījumā tā ir nulle, jo parastās maksātnespējas gadījumā tās nevarētu rēķināties ne ar kādu maksājumu [75].

114. Savukārt kompensācija, kas ir lielāka par likvidācijas vērtību, nebūtu nepieciešama arī tad, ja noregulējuma laikā attiecīgās bankas neto aktīvu vērtība, kas aprēķināta otrajā vērtējumā, būtu bijusi pozitīva. Tas tādēļ, ka pretēji tam, kā tas ir reālās ekonomikas uzņēmuma gadījumā, bankas darbībspēja tās saimnieciskās darbības virzienu īpatnību dēļ nebeidzas tikai tad, kad ir izpildīti maksātnespējas nosacījumi, proti, ir konstatētas pārāk lielas parādsaistības vai maksātnespēja [76]. Tieši pretēji – tiklīdz zūd tirgus uzticēšanās tai, novērst sabrukumu var vienīgi valsts intervence [77]. Attiecīgi noregulējuma nosacījumi VNM regulas 18. panta 1. punkta izpratnē regulāri ir izpildīti jau pirms attiecīgā uzņēmuma maksātnespējas iestāšanās [78], turklāt VNV saistībā ar noregulējuma nosacījumu izpildes konstatēšanu ir jābūt ievērojamai rīcības brīvībai [79].

[70] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 21. maijs, Komisija/Ungārija (Lietojuma tiesības uz lauksaimniecības zemi) (C-235/17, EU:C:2019:432, 81. un 84. punkts).

[71] Spriedums, 2019. gada 21. maijs, Komisija/Ungārija (Lietojuma tiesības uz lauksaimniecības zemi) (C-235/17, EU:C:2019:432, 87. punkts).

[72] Tā kā Hartas 17. pants atbilst ECPAK 1. papildprotokola 1. pantam, pēdējā minētā tiesību norma saskaņā ar Hartas 52. panta 3. punktu ir jāņem vērā kā minimālās aizsardzības standarts; skat. spriedumu, 2019. gada 21. maijs, Komisija/Ungārija (Lietojuma tiesības uz lauksaimniecības zemi) (C-235/17, EU:C:2019:432, 72. punkts).

[73] Šajā sakarā skat. ECT spriedumu, 1999. gada 25. marts, *Papachelas* pret Grieķiju (CE:ECHR:1999:0325JUD003142396, 48. punkts).

[74] Šajā sakarā skat. šo secinājumu 58. punktu.

[75] Skat. šo secinājumu 23. punktu.

[76] Skat. Iekšējā tirgus ģenerāldirektorāta *working document* [darba dokumentu] "Discussion Paper on the Debt Write-Down Tool – Bail-in", 5. lpp.

[77] Skat. jau šo secinājumu 66. un 67. punktu.

[78] Freudenthaler/Lintner, *Conditions for Taking Resolution Action and the Adoption of a Resolution Scheme*, no: World Bank Group (izd.), Bank Resolution and "Bail–in" in the EU: Selected Case Studies Pre and Post BRRD, Vašingtonas štats, 2017, 106. lpp.; Grünewald, *Legal challenges of bail–in*, ESCB Legal Conference 2017, Frankfurte pie Mainas, 2018, 291. un 292. lpp.

[79] Šajā sakarā skat. šo secinājumu 99. un 100. punktu.

115. Vienlaikus tas nozīmē, ka no brīža, kad ir izpildīti noregulējuma nosacījumi – tātad, it īpaši tas, ka banka (iespējams) kļūst maksātnespējīga –, salīdzinājums ar hipotētisko likvidācijas situāciju vai parasto maksātnespējas procesu, kāds veikts trešajā vērtējumā, ir pilnīgi atbilstīgs, jo, ja netiktu veikta valsts iestāžu intervence, maksātnespēja būtu vienīgā alternatīva.

116. Tas tā ir pat tad, ja, ņemot vērā attiecīgās kredītiestādes salīdzinoši labvēlīgo saimniecisko stāvokli, rezultātā tiek lemts nevis par noregulējumu šaurākā izpratnē, bet gan par valsts iestādes veiktu atveseļošanu [80]. Jo izšķirošs ir apstāklis, ka, ņemot vērā izzūdošo tirgus uzticēšanos tai un maksātnespējas risku, attiecīgā kredītiestāde un tās ieguldītāji ar saviem spēkiem šo atveseļošanu vairs nevarētu panākt.

117. Tādēļ – pretēji apelācijas sūdzību iesniedzēju apgalvojumiem – kapitāla instrumentu vērtību, kas atbilstoši otrā galīgā *ex post* vērtējuma pieņēmumiem ir augstāka nekā likvidācijas vērtība, nevar uzskatīt par to tirgus vērtību. Tas tādēļ, ka otrais vērtējums tiek veikts, ņemot vērā valsts iestāžu intervenci, nevis pastāvot "tirgus apstākļiem", t.i., bez valsts iestāžu iejaukšanās [81]. Savukārt saskaņā ar VNM regulas 20. panta 18. punkta b) apakšpunktu trešais vērtējums ir balstīts uz pieņēmumu, ka noregulējuma darbība nav veikta.

118. Tādējādi Tiesa jau ir atzinusi, ka bankas (iespējamas) maksātnespējas gadījumā šīs bankas akcionāru un kreditoru situācijas pielīdzināšana hipotētiskam likvidācijas scenārijam nav nepamatota iejaukšanās to pamattiesībās uz īpašumu [82].

119. Attiecīgi VNM regulas 20. panta 11. un 12. punkta interpretācija, kuru Vispārējā tiesa atbilstoši principam "*no creditor worse off*" ir veikusi, norādot uz iespēju saņemt kompensāciju atbilstoši trešajam vērtējumam, nav pretrunā Hartas 17. pantam. Tas tādēļ, ka taisnīgu kompensāciju par īpašumtiesību atņemšanu veido attiecīgo kapitāla instrumentu likvidācijas vērtība, kuras apmērs tiek noteikts trešajā vērtējumā atbilstoši VNM regulas 20. panta 16. punktam. Līdz ar to šim nolūkam nav nepieciešams galīgs *ex post* vērtējums 20. panta 11. punkta izpratnē.

c) Galīgais ex post vērtējums – lai atjaunotu vienlīdzīgu attieksmi ar akcionāriem un kreditoriem, uz kuriem attiecas citi noregulējuma instrumenti?

120. *Algebris* un *Anchorage* arī apgalvo, ka šāda VNM regulas 20. panta 11. un 12. punkta interpretācija ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam [83].

121. Iepriekš jau izklāstītā apelācijas sūdzību iesniedzēju izpratne par šo tiesību normu [84] liecina, ka Vispārējās tiesas izvēlētā interpretācija izraisa to, ka 12. punktā minētajās noregulējuma darbībās, proti, iekšējās rekapitalizācijas, pagaidu iestādes izveides un aktīvu nodalīšanas gadījumā attiecīgie akcionāri un kreditori rezultātā saņem lielāku kompensāciju par to īpašuma zaudēšanu un tādējādi tiem tiek piemērots labvēlīgāks režīms nekā tādos gadījumos kā šis

[80] Šāda iespēja ir paredzēta VNM regulas 27. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā (iekšējās rekapitalizācijas instruments kā pārstrukturēšanas darbība). Taču bankas, kura kļūst maksātnespējīga, akcionāriem un kreditoriem nav tiesību uz to, lai noregulējuma iestāde to labā atveseļotu iestādi vai izvēlētos instrumentu, kas tiem prognozējami varētu radīt vismazākos zaudējumus. Saskaņā ar VNM regulas 18. panta 4. punktu VNV drīzāk ir jāvadās atbilstoši 14. pantā noteiktajiem noregulējuma mērķiem. Šajā sakarā skat. jau šo secinājumu 99. un 103. punktu.

[81] Skat. Regulas 2018/345 10. panta 1.–3. punktu.

[82] Šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c. (C-526/14, EU:C:2016:570, 78. un 79. punkts), kā arī 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB (no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 73. un 74. punkts).

[83] Otrais apelācijas sūdzības pamats lietā C-934/19 P.

[84] Šajā sakarā skat. šo secinājumu 107. punktu.

(norakstīšana un konversija ar sekojošu uzņēmuma pārdošanu). Proti, tā vietā, lai saņemtu vienkāršu kompensāciju likvidācijas vērtības apmērā, balstoties uz trešo vērtējumu, attiecīgajiem akcionāriem un kreditoriem 12. punktā minētajos gadījumos tiek atlīdzināta to kapitāla instrumentu augstākā vērtība, kas izriet no galīgā *ex post* vērtējuma.

122. Šajā ziņā *Algebris* un *Anchorage* būtībā apgalvo, ka starp šajā gadījumā veikto kapitāla instrumentu norakstīšanu un konversiju VNM regulas 21. panta izpratnē un 20. panta 12. punkta a) apakšpunktā minēto iekšējās rekapitalizācijas instrumentu 27. panta izpratnē nepastāv atšķirība, kas būtu tik būtiska, lai varētu attaisnot to, ka akciju vai prasījumu atjaunošana tiktu apsvērta tikai pēdējā minētajā piemērošanas gadījumā.

123. Tomēr šādai argumentācijai nevar piekrist.

124. Tas tādēļ, ka VNM regulas 20. panta 11. un 12. punktā vispār nav paredzēta nekāda kompensācija par īpašuma atņemšanu Hartas 17. panta 1. punkta otrā teikuma izpratnē, bet gan tikai iespēja veikt korekciju īpašumtiesību sastāva izmaiņu gadījumā. Tomēr šī korekcija – konkrēti, akciju vai prasījumu atjaunošana vai atlīdzības, kas samaksāta par aktīvu vai tiesību nodošanu citam uzņēmumam, palielināšana – kapitāla instrumentu norakstīšanas un konversijas gadījumā, kam seko uzņēmuma pārdošana, vienkārši nav iespējama, jo tās rezultātā tiek atņemts īpašums [85]. Tātad, ņemot vērā abus aspektus, šis gadījums nav uzskatāms par tādu, kas būtu salīdzināms ar 20. panta 11. un 12. punktā minētajiem gadījumiem (iekšējā rekapitalizācija, pagaidu iestādes izveide, aktīvu nodalīšana).

125. Piemēram, pēdējos minētajos gadījumos akcionāri un kreditori šo instrumentu piemērošanas rezultātā eventuāli tiek iesaistīti citā uzņēmumā, piemēram, jaunizveidotā pagaidu iestādē. Alternatīvā gadījumā noregulējuma darbības dēļ to akciju vērtība var būt samazināta, piemēram, tādēļ, ka tās tika norakstītas iekšējās rekapitalizācijas ietvaros, vai arī tādēļ, ka visi ienākumus nesošie aktīvi tika nodalīti vai nodoti pagaidu iestādei, savukārt to akcijas vai prasījumi paliek bankas, kura kļūst maksātnespējīga, īpašumā. Ir arī iespējams, ka iestājas abas šīs sekas. Tomēr sākotnēji netiek pilnīgi un galīgi atņemtas to īpašumtiesības.

126. Attiecīgi ar galīgu *ex post* vērtējumu šādos gadījumos vēl ir iespējama īpašumtiesību vērtības korekcija, un attiecīgā gadījumā samērīguma apsvērumu dēļ tā pat ir nepieciešama [86].

127. Savukārt gadījumā, ja visas akcijas un attiecīgie kapitāla instrumenti tiek pilnā apmērā norakstīti un konvertēti, kam seko jaunizveidoto akciju nodošana trešai personai (tātad, šeit pastāvošajā uzņēmuma pārdošanas gadījumā), pirmkārt, atjaunot iepriekš norakstītos un konvertētos kapitāla instrumentus vienkārši nav iespējams. Tas tādēļ, ka šīs darbības rezultātā šie instrumenti vai uzņēmums, kas tos emitējis, vairs nepastāv. No tā izriet, ka Vispārējā tiesa šajā kontekstā ir pamatoti balstījusies uz pieņēmumu, ka apelācijas sūdzību iesniedzējas vairs nav *Banco Popular* akcionāres vai attiecīgo kapitāla instrumentu turētājas [87].

128. Tādēļ *Algebris* un *Anchorage* argumentācija, ka kapitāla instrumentu norakstīšanas un konversijas gadījumā VNM regulas 21. panta izpratnē, ņemot vērā 20. panta 12. punkta a) apakšpunktu, akcionāriem un kreditoriem noteikti būtu jāpiemēro tāds pats režīms kā iekšējās

85 Skat. šo secinājumu 111. punktu.

86 Šajā nozīmē par iekšējo rekapitalizāciju skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c. (C-526/14, EU:C:2016:570, 102. punkts).

87 Skat. pārsūdzētā rīkojuma lietā T-599/18 52. punktu un pārsūdzētā rīkojuma lietā T-2/19 54. punktu.

rekapitalizācijas gadījumā, nav pieņemama. Norakstīšanas un konversijas pilnvaru īstenošana lielā mērā gan atbilst iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanai. Tomēr šajā gadījumā šīs pilnvaras nevar tikt aplūkotas atsevišķi no uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas [88].

129. Otrkārt, gadījumā, kad uzņēmums tiek pārdots privātai trešai personai – pretēji tam, kā tas ir gadījumā, kad tiek izveidota pagaidu iestāde vai [aktīvu pārvaldības] struktūra –, arī atlīdzība nevar tikt palielināta *a posteriori*. Proti, tas varētu notikt vienīgi tad, ja publiskā vara iejauktos iepriekš pielīgtos līguma noteikumos [89]. Taču šādas VNV pilnvaras varētu nopietni apdraudēt uzņēmuma pārdošanas instrumenta iedarbīgumu un līdz ar to arī noregulējuma mērķus. Proti, šim instrumentam ir tā būtiskā priekšrocība, ka riski valsts iestādēm ir ļoti mazi, jo kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktības nodrošināšanu un aktīvu aizsardzību galvenokārt uzņemas privātais pircējs. Tomēr, ja privātajam pircējam būtu jārēķinās ar to, ka tam *a posteriori* varētu tikt uzlikts pienākums maksāt augstāku atlīdzību, tad no uzņēmējdarbības viedokļa jau tā riskantajam lēmumam pārņemt banku, kas kļūst maksātnespējīga, sekas būtu pilnīgi neprognozējamas. Iespējams, ka šādos apstākļos noregulējuma kontekstā būtu grūti atrast uzņēmuma pārņemšanā ieinteresētas personas.

130. No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka akcionāru un kreditoru situācija VNM regulas 20. panta 11. un 12. punktā minētajos gadījumos nav salīdzināma ar attiecīgo akcionāru un kreditoru situāciju uzņēmuma pārdošanas gadījumā.

131. Tikai pilnīguma labad vēl atgādināšu, ka galīga *ex post* vērtējuma veikšana vai neveikšana nekādā ziņā nevarētu likt apšaubīt lēmumu par uzņēmuma pārdošanu (nevis iekšēju rekapitalizāciju), pagaidu iestādes izveidi vai aktīvu nodalīšanu [90]. Tāpat nav tiesību prasīt tāda noregulējuma instrumenta piemērošanu, kas akcionāriem un kreditoriem ļautu cerēt uz vismazākajiem mantiskajiem zaudējumiem; drīzāk izšķiroši ir tas, ar kādu noregulējuma instrumentu vislabāk var sasniegt VNM regulas 14. pantā noteiktos noregulējuma mērķus [91].

132. Ja šo sabiedrības interešu labad ir nepieciešams atņemt īpašumtiesības uz kapitāla instrumentiem, tas ir tikai laikus un samērīgi jāatlīdzina [92], tomēr tas tiek nodrošināts nevis ar galīgo *ex post* vērtējumu VNM regulas 20. panta 11. punkta izpratnē, bet gan ar trešo vērtējumu atbilstoši 20. panta 16. punktam, kā to jau ir skaidrojusi Vispārējā tiesa [93] un kā tas detalizēti izklāstīts arī šajos secinājumos [94].

133. Līdz ar to arī šajā ziņā Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu.

C. Secinājumi

134. Līdz ar to ir jāsecina, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti konstatējusi, ka šajos apstākļos galīga *ex post* vērtējuma veikšana nekādi nevarētu ietekmēt apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesisko stāvokli. Tā nevarētu novest nedz pie to akciju vai attiecīgi prasījumu atjaunošanas, nedz pie

88 Spriedums, 2021. gada 4. marts, *Liaño Reig*/VNV (C-947/19 P, EU:C:2021:172, 70. punkts).

89 Šajā sakarā skat. arī spriedumu, 2021. gada 4. marts, *Liaño Reig*/VNV (C-947/19 P, EU:C:2021:172, 74. punkts).

90 Šajā sakarā skat. šo secinājumu 99.–103. punktu.

91 Šajā sakarā skat. šo secinājumu 99. punktu un 80. zemsvītras piezīmi.

92 Skat. šo secinājumu 112. punktu.

93 Pārsūdzētā rīkojuma lietā T-599/18 54. un nākamie punkti un pārsūdzētā rīkojuma lietā T-2/19 57. un nākamie punkti.

94 Skat. it īpaši 113. un nākamos punktus.

jebkāda cita atlīdzinājuma jeb kompensācijas maksājuma. Tāpat apelācijas sūdzību iesniedzējas saistībā ar prasību par noregulējuma lēmumu to nevarētu izmantot pierādījumu vai paskaidrojumu sniegšanas nolūkā.

135. Visbeidzot, šis secinājums ļauj noraidīt arī apelācijas sūdzību iesniedzēju argumentus, kas būtībā ir balstīti uz to, ka no VNM regulas 20. panta 11. punkta izriet VNV formāls jeb objektīvs pienākums veikt *ex post* vērtējumu.

136. Lietā C-934/19 P *Algebris* un *Anchorage* savā apelācijas sūdzībā ar pirmā pamata pirmo daļu apgalvo, ka 20. panta 11. punkta pirmajā daļā noteiktais pienākums veikt *ex post* vērtējumu ir beznosacījuma pienākums un, konkrētāk, ka tas nav atkarīgs no tā, vai šāds vērtējums varētu būt paredzēts kādam no otrajā daļā minētajiem nolūkiem.

137. Šajā virzienā ir vērsta arī *Aeris* apelācijas sūdzības pirmā pamata pirmā un ceturtā daļa (lietā C-874/19 P), kur teikts, ka tās prasības pieņemamība ir atkarīga tikai no tā, ka lēmumam neveikt galīgo *ex post* vērtējumu ir juridiski saistošas sekas un ka saistībā ar prasību par noregulējuma lēmumu atbilstoši VNM regulas 20. panta 15. punktam to vairs nevar apstrīdēt. Tādēļ Vispārējā tiesa, noraidīdama tās prasību, neesot ievērojusi tās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

138. Tomēr šajā kontekstā ir jāatgādina, ka, lai fiziskas vai juridiskas personas celta atcelšanas prasība būtu pieņemama, nepietiek ar to, ka apstrīdētajam lēmumam ir juridiski saistoša iedarbība. Drīzāk šā tiesību akta saistošajām tiesiskajām sekām ir arī jāietekmē prasītāja intereses, konkrētā veidā mainot tā tiesisko stāvokli [95].

139. Citiem vārdiem sakot, LESD 263. pantā nav paredzēta iespēja neprivileģētiem prasītājiem prasīt Savienības tiesību aktu abstraktu tiesiskuma pārbaudi. Tas arī nav pretrunā Hartas 47. pantam, jo tajā ir paredzētas tikai tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar darbību, ar kuru *tiek pārkāptas tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās*.

140. Līdz ar to tas, ka, iespējams, pastāv formāls jeb objektīvs VNV pienākums veikt galīgu *ex post* vērtējumu atbilstoši VNM regulas 20. panta 11. punktam, katrā ziņā nekādi nemaina to, ka Vispārējā tiesā celto prasību pieņemamības priekšnosacījums ir apelācijas sūdzību iesniedzēju tiešs skārums. Taču, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, tāds nav konstatējams, un līdz ar to Vispārējā tiesa ir pamatoti nospriedusi, ka prasības ir jānoraida kā nepieņemamas.

141. Līdz ar to apelācijas sūdzības nav pamatotas.

VII. Par tiesāšanās izdevumiem

142. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Saskaņā ar 184. panta 1. punktu kopsakarā ar 138. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

143. Tā kā, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, apelācijas sūdzību iesniedzējām spriedums ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt VNV tiesāšanās izdevumus.

[95] Skat. spriedumu, 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija (C-463/10 P un C-475/10 P, EU:C:2011:656, 36. un 37. punkts).

VIII. Ieteiktais risinājums

144. Tādēļ noslēgumā iesaku Tiesai lemt šādi:

1) Noraidīt apelācijas sūdzības par Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 10. oktobra rīkojumiem *Aeris Invest*/VNV (T-599/18, EU:T:2019:740) un *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group*/VNV (T-2/19, EU:T:2019:741).

2) *Aeris Invest Sàrl* atlīdzina ar lietu C-874/19 P saistītos tiesāšanās izdevumus; *Algebris (UK) Ltd* un *Anchorage Capital Group LLC* atlīdzina ar lietu C-934/19 P saistītos tiesāšanās izdevumus.